

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעים (שם חסוי 1), (שם חסוי 2), (שם חסוי 3), (שם חסוי 4), ו- (שם חסוי 5)

בעניין חשבונו של Hermann Rozenfeld

מס' תביעות:

000522/MW; 221518/MW; 217131/MW; 210418/MW; 210441/MW; 201102/MW

גובה המענק: 26,750.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעותיהם של (שם חסוי 1) (להלן "התובע (שם חסוי 1)" ושם חסוי 4) (להלן "התובע (שם חסוי 4)" לחשבון על שם Herman Rosenfeld; על תביעתו של (שם חסוי 2) (להלן "התובע (שם חסוי 2)" לחשבון על שם Adolf Rosenfeld¹; על תביעתו של (שם חסוי 3) (להלן "התובע (שם חסוי 3)" לחשבון שפורסם על שם Hermann Rozenfeld; ועל תביעתה של (שם חסוי 5) (להלן "התובעת (שם חסוי 5)" (להלן ביחד "התובעים") לחשבון על שם Geza Rosenfeld². מענק זה הוא בעניין חשבון שפורסם על שם Hermann Rozenfeld (להלן "בעל החשבון") בסניף לוזן של בנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסויים.

¹ ה-CRT לא איתר אף חשבון על שם קרוב משפחתו של התובע (שם חסוי 2), Adolf Rosenfeld, בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). לתשומת לבו של התובע (שם חסוי 2) לכך כי ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתו כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובע(שם חסוי 2) או על מידע ממקורות נוספים.

² ה-CRT לא איתר אף חשבון על שם קרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 5), Geza Rosenfeld, בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). לתשומת לבה של התובעת (שם חסוי 5) לכך כי ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתה כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי 5) או על מידע ממקורות נוספים.

מידע שהוגש על ידי התובעים

התובע (שם חסוי 2)

התובע (שם חסוי 2) הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כדודו מצד אמו, Herman Rosenfeld, אשר נשא ל- (שם חסוי). התובע (שם חסוי 2) ציין שדודו, שהיה יהודי, נולד ב- Adelsheim, גרמניה. התובע (שם חסוי 2) ציין ש- (שם חסוי) היה בנם של הסבים של התובע מצד אמו, (שם חסוי) ו- (שם חסוי). התובע (שם חסוי 2) הוסיף שדודו ברח מגרמניה לארה"ב בערך בשנת 1940. כמו כן, התובע (שם חסוי 2) ציין שדודו נפטר ב- D.C., Washington, ארה"ב. התובע (שם חסוי 2) הגיש העתקים של תכתובת של סביו, ממנה אפשר ללמוד שהם נשלחו למחנה ריכוז של Drancy, ובה הם מציינים את בנם (שם חסוי), ואילן יוחסין מפורט. התובע (שם חסוי 2) ציין כי נולד ב- 5 ביוני 1953 ב- Illinois, Urbana, ארה"ב.

התובע (שם חסוי 3)

התובע (שם חסוי 3) הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כדוד סב שלו, Hermann Rozenfeld (Rosenfeld), אשר נולד ב- 1902 ב- Podejuch, גרמניה (היום פולין). התובע (שם חסוי 3) ציין שדודו הסב, שהיה יהודי, התגורר בהנובר, גרמניה, עד 1938, כאשר הוגלה מגרמניה. התובע (שם חסוי 3) ציין שדודו הסב נפטר ב- 1941. התובע (שם חסוי 3) הגיש העתק של דרכונו. התובע (שם חסוי 3) ציין כי נולד ב- 13 ביולי 1949 ב- Fuerth, גרמניה.

התובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 4) הגיש שני טופסי תביעה והתובע (שם חסוי 1) הגיש טופס תביעה אחד בהם זיהו את בעל החשבון כאביהם, Herman Rosenfeld, אשר נולד ב- 1888 ב- Török-Falu, אוסטריה-הונגריה, ואשר נשא ל- (שם חסוי) ב- 1910 באותו מקום. התובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) ציינו שאביהם, שהיה יהודי, היה סוחר יצואן שמכר פירות יבשים בנסיעותיו לגרמניה. כמו כן, התובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) ציינו שהוריהם התגוררו ב- Bucium, הונגריה, ושאביהם נפטר ב- 1940. התובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) הסבירו שאמם ואחיותיהם נכלאו במחנה עבודה על ידי הנאצים. כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 4) הגיש תמצית מתעודת הלידה שלו, בה צוין שאביו היה Herman Rosenfeld. התובע (שם חסוי 4) ציין כי נולד ב- 30 במאי 1922 ב- Bucium, הונגריה, והתובע (שם חסוי 1) ציין כי נולד ב- 1 באפריל 1925 גם ב- Bucium.

התובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) הגישו לבית המשפט שאלונים ראשונים ב- 1999 וטופסי תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב- 1998, בהם תבעו את זכותם לחשבון בנק שוויצרי על שם Herman Rosenfeld.

התובעת (שם חסוי 5)

התובעת (שם חסוי 5) הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כסבה מצד אביה, Izrael Hirsch (Herman) Rozenfeld (Rosenfeld), אשר נשא ל- (שם חסוי). התובעת (שם חסוי 5) הגישה את תעודת הנישואין של הוריה, בה צוין שסבה היה Izrael Hirsch Rozenfeld, ואת תעודת הלידה שלה, בה צוין שאביה היה (שם חסוי). התובעת (שם חסוי 5) ציינה שסבה, שהיה יהודי, התגורר ב- Debrecen, הונגריה. התובעת (שם חסוי 5) לא מסרה פרטים לגבי גורלו של סבה במשך מלחמת העולם השנייה, אבל ציינה שאביה, (שם חסוי), שהיה חייט ב- Debrecen, נכלא במחנה עבודה בכפייה בהונגריה ונספה ב- 1945. כביסוס לתביעתה התובעת הגישה את תעודות הנישואין והפטירה של אביה, בהן צוין ששמו היה (שם חסוי), ושהוא היה בנו של Izrael Hirsch Rozenfeld. התובעת (שם חסוי 5) ציינה כי נולדה ב- 15 ביוני 1938 ב- Debrecen.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות תמציות של ספר החשבונות של הבנק ודף מצב חשבון. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Hermann Rozenfeld. ברשומות הבנק לא צוין מקום מגוריו של בעל החשבון. לפי רשומות הבנק, לבעל החשבון היה חשבון פיקדון לפי דרישה, אשר נפתח ב- 1940 ובו היתה יתרה של 100.00 פרנקים שוויצרים ב- 10 בדצמבר 1952.

המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") דיווחו שהחשבון הועבר לחשבון מושהה המיועד לחשבונות רדומים ב- 10 בדצמבר 1952 או לפני זה. מבקרים אלה לא מצאו את החשבון הזה במערכת של החשבונות הפתוחים של הבנק, ועל כן הניחו שהחשבון נסגר. מבקרים אלה ציינו שלא מצאו עדות לפעילות בחשבון האמור לאחר 1945. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעל החשבון או יורשיו סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

בדיקת ה - CRT

אחד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה- CRT. במקרה הנוכחי, ה- CRT קובע כי יש לאחד את ששת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעל החשבון

שמו של דודו של התובע (שם חסוי 2), שמו של דודו הסב של התובע (שם חסוי 3), שמו של אביהם של התובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1), ושמו של סבה של התובעת (שם חסוי 5), מתאימים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון³. ה- CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעל החשבון מלבד שמו. כביסוס לתביעתו התובע (שם חסוי 2) הגיש העתקים של תכתובת של סביו מצד אמו, (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי), ובה הם מציינים את בנם Herman, והתובע (שם חסוי 4) הגיש תמצית מתעודת הלידה שלו, בה צוין שאביו היה Herman Rosenfeld. מסמכים אלה מאמתים באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון נקרא באותו שם שמופיע ברשומות הבנק כשמו של בעל החשבון. ה- CRT מציין שהשם Hermann Rozenfeld מופיע פעם אחת בלבד ברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם ICEP קבעה שהם שייכים באופן קרוב לוודאי או אפשרי לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP").

ה- CRT מציין שהתובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) הגישו לבית המשפט שאלונים ראשונים ב- 1999 וטופסי תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב- 1998, בהם תבעו את זכותם לחשבון בנק שוויצרי על שם Herman Rosenfeld, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP. הדבר מלמד כי התובעים (שם חסוי 4) ו(שם חסוי 1) ביססו את תביעותיהם לא רק על כך שלבעל חשבון המופיע ברשימת ICEP שם זהה לקרוב משפחתם, אלא על קרבה משפחתית שהיתה ידועה להם לפני פרסום רשימת ICEP. האמור לעיל גם מלמד שלתובעים (שם חסוי 4) ו(שם חסוי 1) היתה סיבה להאמין שקרוב משפחתם היה בעל חשבון בנק בשוויץ לפני פרסום רשימת ICEP. האמור תומך במהימנות המידע שמסרו התובעים (שם חסוי 4) ו(שם חסוי 1).

³ ה- CRT מציין שישנם הבדלים מזעריים בין הדרך שבה נרשם שמו של בעל החשבון ברשומות הבנק והדרך שבה נקבו בשמות של קרובי המשפחה של התובע (שם חסוי 2), של התובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) ושל התובעת (שם חסוי 5). בו זמנית, ה- CRT מציין שישנם אפשרויות מקובלות שונות לכתוב את השם הפרטי ואת שם המשפחה של בעל החשבון, ולכן ה- CRT קובע שהבדלים האלה לא משפיעים משמעותית על זיהוי בעל החשבון על ידי התובעים.

ה- CRT מציין שדודו של התובע (שם חסוי 2), דודו הסב של התובע (שם חסוי 3), אביהם של התובעים (שם חסוי 4) ו(שם חסוי 1) וסבה של התובעת (שם חסוי 5) אינם אותו אדם. למרות זאת, מכוון שהתובעים זיהו את כל המידע שפורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק; מכוון שהמידע שהוגש על ידי כל אחד מן התובעים תומך ולא סותר כלל את המידע הכלול ברשומות הבנק; מכוון שאין מידע נוסף ברשומות הבנק שהיה מאפשר ל- CRT לקבוע את זהות בעל החשבון; ומכוון שלא הוגשו תביעות נוספות לחשבון זה, הכרעתו של ה- CRT היא שהתובעים זיהו באופן סביר את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובע (שם חסוי 2) והתובע (שם חסוי 3) הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע (שם חסוי 2) והתובע (שם חסוי 3) ציינו שבעל החשבון היה יהודי. התובע (שם חסוי 2) ציין שבעל החשבון ברח מגרמניה לארה"ב בערך בשנת 1940. התובע (שם חסוי 3) ציין שבעל החשבון הוגלה מגרמניה ב- 1938 ושנפטר ב- 1941.

ה- CRT מציין שלמרות שלפי שהתובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) בעל החשבון לא היה קורבן של רדיפות הנאצים, אישתו וילדיו היו קורבנות של רדיפות הנאצים. התובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) ציינו שאישתו וילדיו של בעל החשבון היו יהודים, ושנכלאו במחנה עבודה על ידי הנאצים.

ה- CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 5) לא מסרה מידע המעיד כי בעל החשבון, שהיה יהודי, היה קורבן של רדיפות הנאצים. למרות זאת, התובעת (שם חסוי 5) ציינה שבנו של בעל החשבון היה יהודי ונספה במחנה עבודה בכפייה ב- 1945.

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעל החשבון

התובעים הוכיחו באופן סביר שהם קרובי משפחת בעל החשבון, כאשר מסרו מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון היה דודו של התובע (שם חסוי 2), דודו הסב של התובע (שם חסוי 3), אביהם של התובעים (שם חסוי 4) ו(שם חסוי 1) וסבה של התובעת (שם חסוי 5). התובע (שם חסוי 4) הגיש תמצית מתעודת הלידה שלו, בה צוין שאביו היה Herman Rosenfeld.

ה- CRT מציין שהתובע (שם חסוי 2) הגיש העתקים של תכתובת של סביו מצד אמו, בה הם מציינים את בנם Herman. ה- CRT מציין שסביר להניח שהמסמכים האלה יכולים להימצא רק בידי בני המשפחה. כמו כן, ה- CRT מציין שהתובע (שם חסוי 4) והתובע (שם חסוי 1) הגישו לבית המשפט שאלונים ראשונים ב- 1999 וטופסי תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב- 1998, בהם תבעו את זכותם לחשבון בנק שוויצרי על שם Herman Rosenfeld, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP. התובעת (שם חסוי 5) הגישה את תעודות הנישואין והפטירה של אביה, בהן צוין ששמו היה (שם חסוי), ושהוא היה בנו של Izrael Hirsch Rozenfeld, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שלקרובי משפחת התובעת (שם חסוי 5) היה אותו שם משפחה כמו לבעל החשבון. לבסוף, ה- CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובעים כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעים הגם קרובי משפחה של בעל החשבון, כפי שציינו בטופסי התביעה.

ה- CRT מציין שלפי אילן היוחסין המפורט שהוגש על ידי התובע (שם חסוי 2), יש לו קרובי משפחה הזכאים גם לרשת את החשבון. אולם, עד יום תאריך מענק זה, לא הוגשו תביעות נוספות לחשבון הנדון.

בעניין תשלום יתרת החשבון

מכוון שלפי התובע (שם חסוי 3), בעל החשבון נספה במשך מלחמת העולם השנייה ולפי התובע (שם חסוי 2), בעל החשבון ברח מגרמניה; מכוון שאין ראיה שהיתרה בחשבון שולמה לבעל החשבון ואין ראיה לתאריך סגירת החשבון; מכוון שבעל החשבון או יורשיו לא יכלו לקבל מידע מן הבנק אודות החשבון לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנוהג בבנקים השוויצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על ידי יורשי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכוון שניתן ליישם את חזקות (ח) ו-(י) שבסעיף 28 של סדרי הדין (ראה נספח א'), הכרעתו של ה-CRT היא כי סביר שהיתרה בחשבון לא נתקבלה על ידי בעל החשבון או יורשיו. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה-CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קבלו את היתרה שבחשבונות.

הבסיס למענק

ה-CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעים. ראשית, התביעות הנן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעים הוכיחו כי סביר שבעל החשבון היה דודו של התובע (שם חסוי 2), דודו הסב של התובע (שם חסוי 3), אביהם של התובעים (שם חסוי 4) ו(שם חסוי 1) וסבה של התובעת (שם חסוי 5), וקירבה זו מצדיקה את המענק. שלישית, ה-CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

רשומות הבנק מראות שב-10 בדצמבר 1952 היתרה בחשבון הפיקדון לפי דרישה היתה 100.00 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין, לסכום זה יש להוסיף 120.00 פרנקים שוויצרים, המשקפים עמלות בנק מקובלות בהן החשבון חויב בין 1945 ו-1952. לכן, הסכום המעודכן של החשבון הנדון הוא 220.00 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון פיקדון לפי דרישה אינו מגיע ל-2,140.00 פרנקים שוויצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל-2,140.00 פרנקים שוויצרים. השווי הנוכחי של סכום המענק נקבע על ידי הכפלת הסכום כפי שנקבע בהתאם לסעיף 29, במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 26,750.00 פרנקים שוויצרים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 26 של סדרי הדין, במקרים בהם לא ניתן לקבוע במדויק את זהותו של בעל החשבון בשל המידע המוגבל הנמצא ברשומות הבנק, ובמקרה בו מספר תובעים בלתי קשורים הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון, יעניק ה-CRT את החלק היחסי מן הסכום המלא שבחשבון לכל תובע או לכל קבוצה של תובעים אשר היו זכאים לו על פי סדרי דין אלה לולא היה המידע ברשומות הבנק כה מוגבל. במקרה הנוכחי, כל תובע הוכיח קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון. לכן, התובעים (שם חסוי 4) ו(שם חסוי 1), שהנם אחים, זכאים לקבל כל אחד שמינית מהסכום הכולל של המענק, והתובע (שם חסוי 2), התובע (שם חסוי 3) והתובעת (שם חסוי 5) זכאים לקבל כל אחד רבע מהסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

תשומת לב התובעים לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
30 דצמבר 2004